

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Δ' ΤΑΞΗΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ 19 ΜΑΪΟΥ 2009
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ:
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α.1

A.1.1

- A. Σωστό
- B. Λάθος
- Γ. Σωστό
- Δ. Λάθος
- E. Σωστό

A.1.2

α. Ανατολικό Ζήτημα: Σχολικό Εγχειρίδιο σελ 38.

«Ανατολικό ζήτημα ονομάζεται το διεθνές ζήτημα που προκλήθηκε από την βαθμιαία υποχώρηση της ισχύος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και την πλήρωση του κενού που προέκυψε από αυτή την υποχώρηση στην Εγγύς Ανατολή και ιδίως στην Χερσόνησο του Αίμου».

β. Σύμφωνο Μολότωφ- Ριμπεντροπ: Σχολικό Εγχειρίδιο σελ 113

«(Ο Χίτλερ) Ενισχύθηκε εξάλλου στην επιλογή του υπέρ του πολέμου και από την υπογραφή, στις 24 Αυγούστου 1939, της συνθήκης μη επίθεσης με την Σοβιετική Ένωση (Σύμφωνο Μολότωφ- Ριμπεντροπ), η οποία συνοδευόταν και από μυστικό πρωτόκολλο με αναφορά στο ενδεχόμενο διαμελισμού της Πολωνίας».

γ. Ισορροπία του τρόμου: Σχολικό Εγχειρίδιο 140

« Επιπλέον οι δύο υπερδυνάμεις διέθεταν μεγάλα πυρηνικά οπλοστάσια. Σύντομα διαμορφώθηκε η λεγόμενη **ισορροπία του τρόμου**, δηλαδή μια κατάσταση στην οποία κάθε υπερδύναμη απειλούσε την άλλη με πυρηνική καταστροφή».

ΘΕΜΑ Α.2.

A.2.1.

Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 41. «Τρία ήταν τα βασικά γνωρίσματα αυτού του νέου συστήματος...Αγγλία».

A.2.2. Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 123-124. « Η ανάπτυξη ενός ισχυρού κινήματος Εθνικής Αντίστασης...έπληξαν χιλιάδες αγωνιστές». Στις συγκεκριμένες σελίδες δίνονται οι απαντήσεις και των τριών υποερωτημάτων.

ΟΜΑΔΑ Β

ΘΕΜΑ Β.1

Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 16. «Από τα κυριότερα συστατικά στοιχεία του Ελληνικού εθνικού κινήματος...και της λαϊκής κυριαρχίας

Τα στοιχεία που αναδεικνύονται από το παράθεμα στο συγκεκριμένο ζήτημα σχετίζονται με την καταγγελία της τουρκικής κυριαρχίας ως παράνομης και της εξουσίας του Οθωμανού σουλτάνου ως αυθαίρετης. Χρησιμοποιούνται επίσης και μαρτυρίες της εποχής Ενδεικτικά είναι τα παρακάτω αποσπάσματα: «...οι Έλληνες δεν

φείδονταν λόγων προκειμένου να στηρίξουν το επιχείρημα της νομιμότητας του αγώνα τους. Οι Έλληνες είχαν ηττηθεί, οι χώρες τους είχαν κατακτηθεί και οι ίδιοι είχαν υποδουλωθεί, αλλά δεν είχαν ποτέ ενσωματωθεί ως οργανικό μέρος της πολιτείας των κατακτητών. Δεν ήταν “αποστάται” οι Έλληνες, κατά τον συντάκτη των “Ελληνικών Χρονικών” του Μεσολογγίου..., η Ελλάδα δεν είχε αποτελέσει “νόμιμον τμήμα της οθωμανικής επικρατείας”..., οι Τούρκοι “εστρατοπέδευον” στις ελληνικές χώρες, δεν ήταν νόμιμοι κάτοχοι και κάτοικοι της».

ΘΕΜΑ Β.2.

Σχολικό Εγχειρίδιο σελ 89-90 « Από το θέρος ακόμη του 1918...που οργάνωσε ο Μουσταφά Κεμάλ και άλλοι Τούρκοι αξιωματικοί»

Το παράθεμα αναλύει διεξοδικά τους λόγους που ερμηνεύουν την στάση του Ελευθερίου Βενιζέλου στο ζήτημα της ανεξαρτησίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Ειδικότερα αναφέρεται στην χλιαρή υποστήριξη του αιτήματος ανεξαρτησίας των Ποντίων στο Συνέδριο του Παρισιού. Αυτή σχετίζεται με την ισχυρότερη υποστήριξη του αιτήματος ένταξης του Ελληνισμού της Ανατολικής Θράκης και της Ιωνίας. Τονίζεται επίσης η στρατηγική αδυναμία υπεράσπισης από τον Ελληνικό στρατό του Ελληνισμού των Ποντίων.

Ενδεικτικά είναι τα ακόλουθα αποσπάσματα: «...**Πρώτον** γιατί ο Βενιζέλος απέβλεπε στο να φτάσει η Ελλάδα στα πρόθυρα της Κωνσταντινούπολης, να πατήσει πόδι στην Ιωνία και να παγιώσει αυτή την επέκταση για την οποία ήδη είχε συναντήσει ζοηρές αντιδράσεις που, με άπειρες δυσκολίες, εξουδετέρωσε ή παρέκαμψε. Δεν ήθελε, λοιπόν, να φανεί υποστηρίζοντας υπερφίαλες αξιώσεις.

Δεύτερον γιατί, λόγω της γεωγραφικής θέσης του Πόντου, θα ήταν ακατόρθωτο εγχείρημα η αποστολή στρατευμάτων για την απελευθέρωση του. Κι αν ακόμα η Αντάντ επιδίκαζε στην Ελλάδα, με την συνθήκη των Σερβών, και τον Πόντο, πάλι δε θα μπορούσαμε να τον κρατήσουμε, γιατί ήταν πολύ μακριά από τις βάσεις ανεφοδιασμού. Και η διασπορά των στρατιωτικών δυνάμεων θα ήταν σε βάρος μας».